

Fåresyge

Jeg ligger og keder mig på i dagligstuen, og det har jeg gjort i 2 dage nu. Mor har redt den lille sofa op, så jeg kan ligge her godt varmt under dynen. Jeg har fået fåresyge, så mit hoved er hævet lidt og jeg ser fåret ud, som siger mor, når hun er inde for at se til mig. Hun siger, at jeg har haft høj feber, men at det nu går bedre. De første par dage sov jeg det meste af tiden, men nu har jeg det så godt, at jeg begynder at kede mig. Hverken Per eller Niels Chr. har været her for at besøge mig. De er bange for at blive smittet, siger mor.

Jeg var på ferie hos farmor og farfar i Trunderup, da jeg blev syg. Jeg begyndte at fryse og havde det ikke så godt, så farmor sagde, at jeg skulle lægge mig på chaiselongen med et tæppe over mig. Hun kalder sofaen for chaiselongen, men jeg ved ikke rigtigt hvorfor. Hun bruger tit sådan nogle underlige ord. Hun var så gået om til skrædderen for at låne telefonen, for farmor og farfar har ikke telefon. Skrædderen bor i et stort hus omme i byen. Jeg har besøgt ham flere gange. Sidst jeg var der, sad han oppe på bordet og syede. Det syntes jeg, var noget underligt noget, han kunne da bare sidde på en stol. Farmor fortalte mig, at sådan gør skræddere altså, men jeg synes nu alligevel, det er noget underligt noget. Da farmor kom hjem, sagde hun, at nu havde hun ringet til far, og at de ville komme og hente mig, når han var færdig i mejeriet. Jeg sagde, at jeg da havde det godt her hos dem, men så havde farmor smilet og sagt, at det nok var bedst, jeg kom hjem til Sallinge. Om eftermiddagen var mor og far så kommet og hentet mig og da jeg kom hjem, mente mor, at de hellere måtte ringe efter læge Boesen i Højrup. Hun troede, at jeg havde høj feber. Da Boesen lidt senere kom, sagde han, at han først ville tage min temperatur. Jeg har prøvet det før, og jeg kan bare ikke li' at få det kolde termometer stukket op i møllen, men det var det jo ikke noget at gøre ved. Jeg havde høj feber, sagde Boesen og han tog mig bag ørerne.

-Ja, Fru Johansen, der er ingen tvivl, drengen har fået fåresyge, der er en del i omløb for tiden”.

Da Boesen havde vasket sine hænder og var taget afsted, havde mor forklaret mig, hvad fåresyge var for noget.

Den første dag lå jeg i min seng og sov det meste af tiden, har mor sagt. Nu ligger jeg altså her i stuen, så er jeg også tættere på det hele. Jeg er stadig lidt tung i hovedet, men jeg er begyndt at kede mig. Ulrik gider ikke være inde hos mig, selv om mor siger, at han sikkert allerede er blevet smittet. Da jeg for lidt siden kiggede ud af vinduet, kunne jeg se, at han gik rundt ude i regnen i sit blå regntøj og vadede rundt i de store vandpytter, der altid kommer i indkørslen, når det regner. Han har en sydvest på hovedet. Det hedder det, siger mor, og forklarer, at det var noget fiskerne brugte i gamle dage, når de skulle på havet, når det blev dårligt vejr. Jeg er lidt misundelig på Ulrik, for jeg har ingen sydvest, og jeg synes, at den ser rigtigt godt ud, og så lugter den så dejligt.

Jeg har fået noget af mit legetøj ned i stuen. Jeg kan godt ha' noget oppe på dynen, og lege lidt med det. Det bedste jeg har, er den lille grå Ferguson, som jeg fik til jul. Den fik jeg af mor og far, og de har nok fortalt farmor og farfar det, for de gav mig redskaber til traktoren. Jeg har en plov til at hægte bag på traktoren og et lille lad, ligesom jeg kan se, at Lauritz Hansen har, når han kører forbi mejeriet. Det er rart at ligge her og bare spænde redskaberne på traktoren og fantaserer om, hvordan jeg kan lege med dem, når jeg bliver rask.

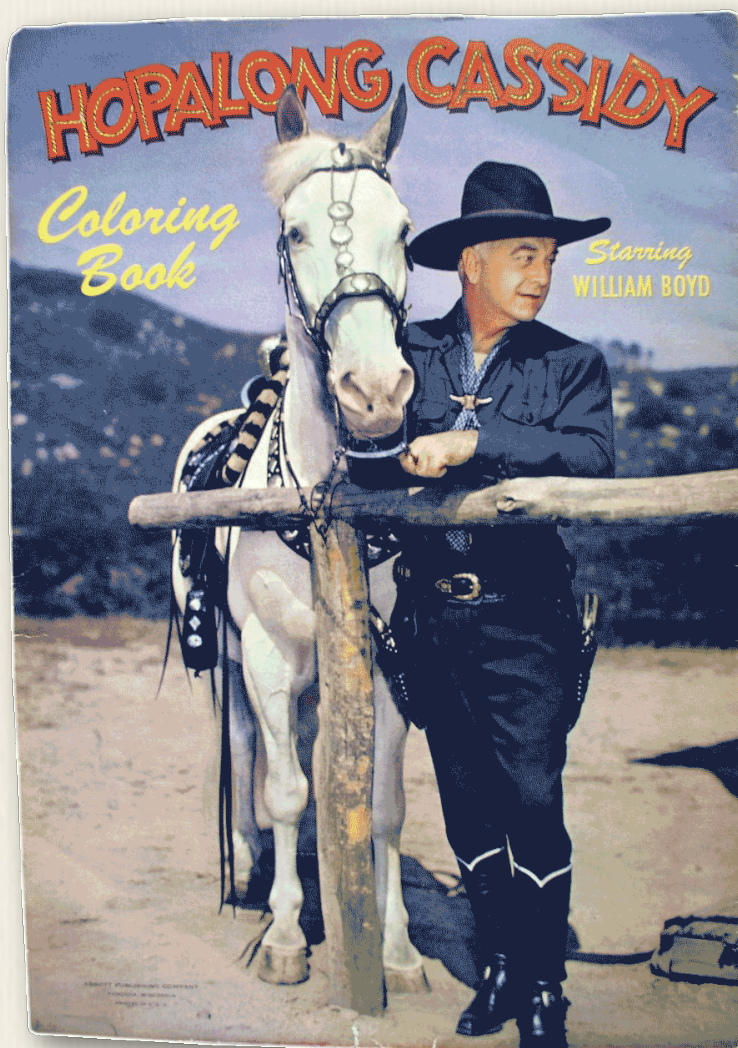
Jeg har osse malet lidt i min malebog, men det er svært at male ordentligt, når jeg ligger ned. Jeg har en fin Hopalong Cassidy-malebog, med ham selv på forsiden. Jeg har fået den af mor, men jeg tør næsten ikke begynde at male i den, for det skal jo være ordentligt.

For lidt siden var Søren, som er mejeristelev, inde og se til mig. Han er altid rigtig flink og hjælper mig tit, hvis han kan. Han havde en lille æske Viking farveblyanter med, som han havde købt i Brugsen. Han ved, at jeg godt ka' li' og tegne og male. Mor sagde, at det da var alt for meget, men jeg er nu glad for farveblyanterne.

- Nu skal du bare høre, siger mor, da hun kommer ind ad døren og har avisen i hånden. De sender Kaptajn Grants Børn i børnetime nu. Det må lige være noget for dig.

Hun tænder radioen, som står på reolen henne i hjørnet, men det tager altid lidt tid, før den virker. Der er et slags øje i radioen, som skal blive grønt, før den virker. Nu kan jeg høre, at den begynder at skratte lidt og sige underlige lyde - så nu virker den.

- Åh, siger mor, nu har Ulrik igen skruet på radioen. Hun ruller nu en knop frem

og tilbage og det lyder rigtigt sjovt. Det har Ulrik nok også syntes. De snakker i alle mulige sprog oven i hinanden, og det lyder rigtigt skægt. Når jeg er alene hjemme sidder jeg tit foran radioen og ser alle de navne, der står på den. Nogle af dem kan jeg godt læse og andre ser ud, som om bogstaverne står i et virvar. Far har fortalt, at det er radiostationer fra hele verden, så hvis vi kunne tale tysk eller norsk kunne vi forstå, hvad de snakkede om.

- Så, nu har jeg vist fundet program 1. Så kommer børnetimen lige om lidt. Læg dig så godt ned under dynen, så kan du høre næste afsnit.

Jeg har hørt de første afsnit og det er rigtigt spændende. Historien handler om nogle børn, hvis far, som er sømand, er blevet væk og nu leder de efter ham. Man har fundet en flaskepost i maven på en haj, og i flasken er der et brev, hvor der står, at Kaptajn Grant og to andre søfolk er strandet et sted på den 37.

breddegrad. De kan ikke læse mere, for papiret er næsten opløst af vand. Med hjælp fra en rig mand, sejler børnene ud for at finde deres far. De oplever en masse farlige og spændende ting, mens de leder og det slutter altid på det mest spændende sted. Sidste gang blev de taget til fange af kannibaler på New Zealand - bare de bliver befriet, men det gør de nok, for de skal jo finde deres far. Jeg kan følge deres tur på vores store globus, som står oven på bogreolen. Far har prøvet at forklare mig, hvad den 37. breddegrad er for noget. Jeg forstår lidt af det, men det er svært, det er noget med nogle streger og firkanter rundt om globussen.

Jeg putter mig godt ned under dynen, jeg har det i grunden lidt hyggeligt. Nu håber jeg bare, at Per snart kan komme, for mor siger, at nu smitter jeg ikke længere.

Tegningen jeg lavede efter at have hørt Kaptajn Grants Børn i radioen. Det er selvfølgelig kannibalerne til højre.

[Læs et lille essay om "Mig og Radioen"](#)

Den lille sofa

Her kan du se den lille sofa, som jeg lå på, da jeg var syg. Jeg var rigtig glad for den sofa og var lidt ked af, at jeg måtte sælge den, da mine forældre døde. Men vi havde ikke rigtig plads til den.

Børnesygdomme i 50'erne

I 1950'erne blev børn ikke vaccineret for en lang række af de sygdomme, som man gør i dag. Det var fåresyge, mæslinger, røde hunde og skoldkopper. Når et barn i landsbyen var blevet smittet af fx fåresyge, fik de andre børn det som regel også, og det var i grunden rigtig godt. Fik man først "børnesygdommene", når man blev voksen, kunne det være meget farligt.

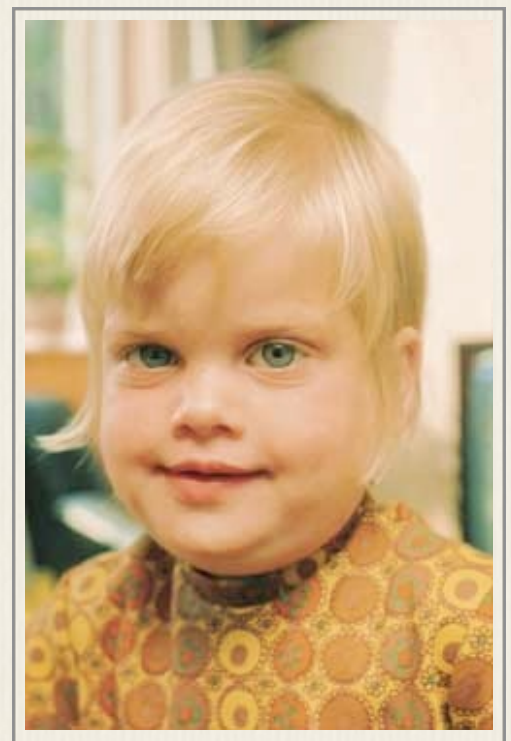
I begyndelsen af 1950'erne kom sygdommen polio til Danmark, som vi her i Danmark kaldte børnelammelse, fordi den kunne lamme både arme og ben. Den kunne også give besvær med at trække vejret, så det var en rigtig farlig sygdom.

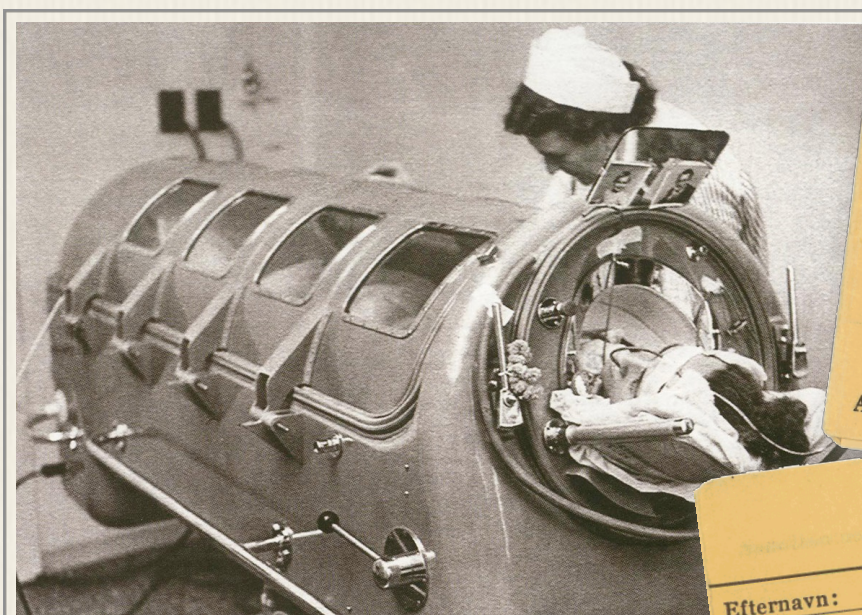
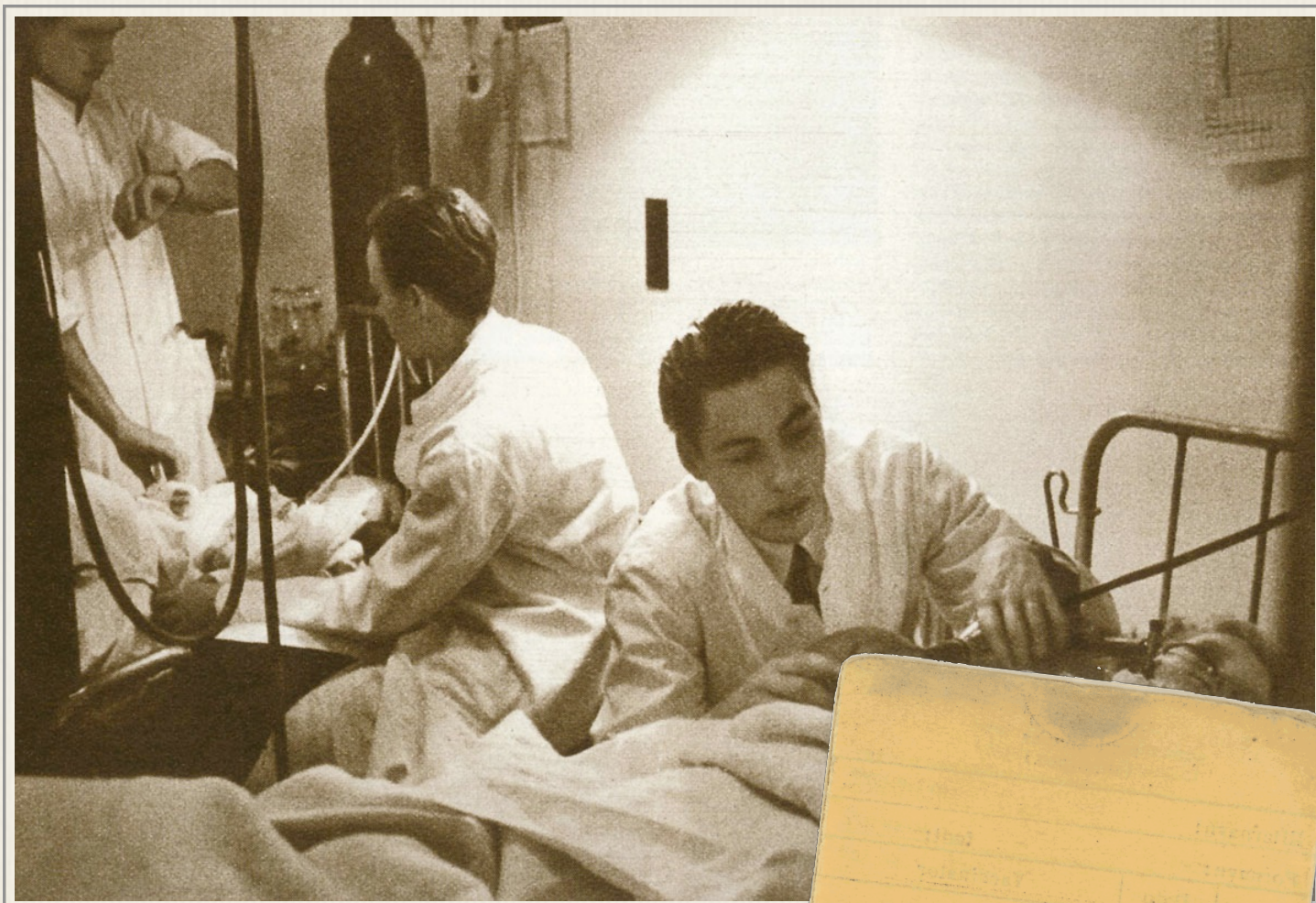
Polioen spredte sig i 1952 til en landsomfattende epidemi og lægerne vidste næsten ikke, hvad de skulle stille op. Først i 1953, da den amerikanske forsker dr. Jonas Salk fandt vaccinen mod polio og dermed den rigtige forebyggelse, skete der noget.

Staten indledte derfor et stort vaccinationsprogram, som 400.000 forældre tog imod og derved reddede deres børn for børnelammelsen.

Vaccinationen mod børnelammelse foregik på skolerne, og jeg mindes, at jeg flere dage før vaccinationen skulle finde sted, kunne gå og være lidt nervøs for at blive stukket. Når så dagen kom og lægen stak med sprøjten, var det i grunden ikke så galt.

Senere gik lægerne over til at bruge sukker med vaccinen i, og det var rart, for så gjorde det jo overhovedet ikke ondt. Det smagte bare lidt surt.

VACCINATIONER

Efternavn *Mortensen*
 Fornavn *Henni* født *10/5-47*
 Adr.:

Vaccination mod poliomyelitis

Efternavn: *Mortensen*
 Fornavn: *Henni* født: *10/5-47*

	Dato	Vaccinator
I	30 APR. 1955	<i>Lodum, gram.</i>
II	27 MAJ 1955	<i>Lodum, gram.</i>
III	18 JUN 1955	

Polio vaccination 1959

Vaccination mod poliomyelitis (levende vaccine)

Efternavn: *Mortensen*
 Fornavn: *Henni* født: *10/5-47*

Virustype	Dato	Vaccinator
I	2/5-65	<i>Carlsen</i>
II	25/3-66	
III	10/5-66	

Offentlig Polio-Immunisering

III-15 600.000-4-63

[Tryk her](#) for at læse mere.